

UZASADNIENIE

Powód M. G. (1) wniósł przeciwko pozwanej Towarzystwu (...) Spółce akcyjnej o zapłatę kwoty 11437,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz o zasądzenie kosztów procesu, tytułem pokrycia pełnych kosztów najmu pojazdu zastępczego wraz z kosztem podstawienia i odbioru pojazdu z ubezpieczenia OC sprawcy szkody.

Nakazem zapłaty sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwana wniosła sprzeciw zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, kwestionując zasady czas i stawkę najmu, jak i możliwość poszkodowanego skorzystania z oferty najmu pojazdu zastępczego złożonej przez pozwaną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 4 lipca 2021r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki F. (...) (klasy pojazdów dostawczych) nr rej. (...) należący do P. K.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną w pozwanym Towarzystwie (...) Spółce akcyjnej.

Bezsporne.

Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy.

Pozwany w pismach z dnia 6 lipca 2021r. wskazał na możliwości zorganizowania najmu pojazdu zastępczego przez wypożyczalnię współpracującą z pozwaną. W piśmie wskazano, że stawka najmu za pojazd klasy N akceptowana przez pozwaną wynosi 202zł brutto za dobę.

Poszkodowany miał możliwość odliczania w całości podatku Vat.

Dowód:

- pisma, k. 89, 90,
- zeznania M. G. (2), k. 213-215,
- oświadczenie, k. 20.

Pojazd po kolizji nie nadawał się do ruchu, z uwagi na znaczny zakres uszkodzeń elementów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo.

Dowód:

- zeznania P. K., k. 205-207
- opinia biegłego, k. 236-246, 276-279.

Dnia 6 lipca 2021r. poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 250 zł netto.

Dowód:

- umowa najmu k. 17.

Wiadomością mailową z dnia 7 lipca 2021r. powód działający wówczas w charakterze pełnomocnika poszkodowanego, zwrócił się do pozwanej o przesłanie pełnych informacji dotyczących najmu pojazdu zastępczego, w tym w szczególności wszystkich dokumentów jakie poszkodowany będzie musiał podpisać przed najem, jak umowa, regulamin. Nadto powód wnosił o udzielenie informacji w zakresie możliwości zapłaty w formie cesji wierzytelności, konieczności pokrywania kosztów najmu przy odmowie uznania całego okresu najmu, opłat dodatkowych, okresu najmu.

Dowód:

- mail, k. 24

Powód ponownie w dniu 28 lipca 2021r. zwrócił się do pozwanej o przesłanie umowy oraz regulaminów najmu pojazdu zastępczego.

W odpowiedzi mailem z 3 sierpnia 2021r. pozwana przesłała dane kontaktowe do współpracujących z nią wypożyczalni pojazdów zastępczych, regulaminy wypożyczalni oraz m.in. informację o akceptowanej stawce najmu oraz najmie na czas naprawy pojazdu.

Dowód:

- maile z załącznikami, k. 25-41.

W dniu 6 sierpnia 2021r. powód za pośrednictwem wiadomości mailowych zwrócił się do wskazanych wypożyczalni z prośbą o przesłanie poszkodowanemu wszystkich dokumentów jakie będzie musiał podpisać przy zawieraniu umowy najmu. Nadto wnosił o wskazanie marki, modelu rocznika i dobowej stawki najmu pojazdu oferowanego poszkodowanemu przy podstawieniu pojazdu w S..

Dowód:

- maile, k. 42-49.

W odpowiedzi część wypożyczalni przesłała powodowi regulaminy oraz umowy, wskazując, że czas najmu zależny jest od autoryzacji ubezpieczyciela. Część wypożyczalni prosiła o osobisty, telefoniczny kontakt z poszkodowanym, wskazując, że umowa zawierana jest bezpośrednio przed podpisaniem umowy.

Dowód:

- maile, k. 50-62.

Pojazd został przyjęty do naprawy 14 lipca 2021r. następnego dnia miały miejsce oględziny, a 16 lipca 2021r. pozwana zatwierdziła kosztorys naprawy wskazany przez autoryzowany serwis naprawczy (...) w S..

W dniu 23 lipca 2021r. pozwana przyjęła w całości odpowiedzialność za szkodę. Tego samego dnia warsztat naprawczy zamówił części zamienne, a w całości dostarczono jej do warsztatu 10 sierpnia 2021r. Serwis zakończył naprawę 6 września 2021r.

Dowód:

- harmonogram, k. 16,

- zdjęcia płyta CD, k. 104,

- zlecenie dla warsztatu, płyta CD, k. 104,

- przyjęcie odpowiedzialności, płyta CD, k. 104,
- opinia biegłego, k. 236-246, 276-279.

Poszkodowany zakończył najem pojazdu zastępczego od powoda w dniu 7 września 2021r.

Dowód:

- zeznania P. K., k. 205-207.

Dnia 8 września 2021r. powód wystawił na poszkodowanego fakturę VAT na kwotę 19926 zł brutto, 16200 zł netto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 64 dni, przy dobowej stawce najmy wynoszącej 250 zł netto wraz z kwotą łącznie 200 zł za podstawie i odbiór pojazdu. .

Dowód:

- faktura VAT k. 23.

Decyzją z dnia 20 września 2021r. pozwana przyznała poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 4762,67 zł netto, w tym 200 zł tytułem podstawienia i odbioru pojazdu. Pozwana uznała za zasadny okres najmu od 4 sierpnia 2021r. do 2 września 2021r., tj. 29 dni oraz stawkę 164,23 zł netto.

Dowód:

- decyzja, k. 93.

3 marca 2022r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbył na jego rzecz wierzytelność przysługującą mu z tytułu najmu pojazdu zastępczego, w związku ze zdarzeniem szkodowym, w kwocie 11237,33 zł.

Dowód:

- umowa cesji, k. 65.

Średnia stawka dobowo wynajmu dla pojazdu dostawczego, w najmie bezgotówkowych, ze zniesionym udziałem własnym w szkodach, z wykupionym OC, AC, NW, bez limitu kilometrów, wynosiła 286 zł netto i mieściła się w granicach od 270-300 zł netto, a w opcji z limitem kilometrów od 190-229 zł netto.

Technologiczny czas naprawy wynosił 21 dni robocze. Przy uwzględnieniu procesu likwidacji szkody, w tym wykonanych oględzin, sporządzonych kosztorysów, zamówionych części i samych czynności wykonawczych, naprawa mogła trwać do 8 września 2021r.

Dowód:

- opinia biegłego, k. 236-246, 276-279.

Sąd zważył, co następuje.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie podlegało uwzględnieniu niemalże w całości.

Żądanie przedstawione przez powoda miało charakter odszkodowawczy, znajdując oparcie w przepisach art. 822 § 1 i 2 k.c., art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, ze zm.) oraz art. 436 § 1 k.c. i 415 k.c. Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność

tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Między stronami nie było sporu co do okoliczności kolizji, legitymacji biernej i czynnej.

Spór dotyczył wysokości dobowej stawki i okresu najmu, oraz nieskorzystania przez poszkodowanego z oferty pozwanego.

W pierwszej kolejności należało badając z urzędy legitymację czynną powoda uznać, że została wykazana do kwoty 11237,33 zł. W takiej bowiem wysokości wiarygodności poszkodowany zbył na rzecz powoda. Już więc z tej przyczyny w pozostałym zakresie powód nie posiadał legitymacji, a powództwo zostało oddalone.

Odnosząc się do okresu najmu pojazdu zastępczego uznano, że poszkodowany w pełni zasadnie najmował pojazd zastępczy od 6 lipca 2021r. do 7 września 2021r. (64 dni). Jak wynikało bowiem z przedłożonych dokumentów, jak i opinii biegłego pojazd po kolizji nie nadawał się do bezpiecznego używania w ruchu. Biegły wskazywał, że charakter uszkodzeń eliminował pojazd z ruchu. Tym samym poszkodowany był uprawniony do najmowania samochodu od początku powstania szkody (4 lipca 2021r.), od 6 lipca 2021r. W tym miejscu całkowicie niezrozumiałe było więc uznanie przez pozwaną zasadności najmu dopiero od 4 sierpnia 2021r. Pozwana w żaden sposób nie uzasadniła przyjęcia akurat takiej daty, tym bardziej, że sama pozwana potwierdzała przyjęcia pojazdu do warsztatu już w dniu 14 lipca 2021r. Co zasadnicze stanowisko pozwanej nie znajdowało oparcia w stanie rzeczywistym.

Końcową datę najmu ustalono na podstawie przedłożonych dokumentów, w tym podpisanego przez pracownika serwisu naprawczego harmonogramu, jak i zdjęć obrazujących oględziny, czy też prowadzonej korespondencji między pozwaną, a serwisem w sprawie przyjęcia odpowiedzialności. Z tak zaoferowanych dowodów jednoznacznie wynikało, że zasadnie pojazd już 14 lipca 2021r. trafił do serwisu, a 23 lipca 2021r. – po przyjęciu przez pozwaną odpowiedzialności, zamówiono części zamienne. Z harmonogramu naprawy wynikało, że części dotarły do warsztatu 10 sierpnia 2021r. Pozwana w żaden sposób nie podważyła takiego oczekiwania na części, nie złożyła żadnego dowodu przeciwnego, jak i nie wносиła o dostarczenie przez serwis innych dokumentów związanych z zamówionymi częściami. Co więcej z opinii biegłego wynikało jednoznacznie, że części zostały zamówione w okresie panującej pandemii oraz znacznych trudności z pozyskiwaniem podzespołów do pojazdów. Zostały przerwane łańcuchy dostaw co powszechnie powodowało znacznie wydłużone oczekiwanie na ich dostarczenie. Nadto biegły wskazał, że w przedmiotowej sprawie uszkodzeniu uległy elementy często niedostępne w magazynach. Biegły powołał się w tym zakresie nie tylko na wiedzę powszechną w tym zakresie, lecz na własne informacje uzyskane z wielu innych spraw związanych ze uszkodzonymi w tym czasie. Mając to na uwadze uznano, że istotnie okres oczekiwania na części wynosił 18 dni. Tym samym serwis mógł przystąpić do naprawy 11 sierpnia, a przy uwzględnieniu technologicznego czasu naprawy 21 dni, mogła się ona zakończyć 8 września 2021r. W konsekwencji cały okres najmu – od 6 lipca do 7 września – łącznie 64 dni, był zasadny.

Odnosząc się do zarzutu uchybienie obowiązkowi minimalizacji szkody, z uwagi na nie przyjęcie tańszej oferty pozwanego, przede wszystkim należało zaznaczyć, że poszkodowany reprezentowany przez powoda, podjął kontakt z wypożyczalnią wskazanymi przez pozwaną. Istotnie z przeprowadzonych dowodów wynikało, że zawierając umowę najmu z taką wypożyczalnią poszkodowany zobowiązałby się do uiszczenia szeregu kar umownych w razie zaistnienia wskazanych tam okoliczności, takich jak np. zgubienie tablicy rejestracyjnej, niezatankowanie pojazdu „do pełna”, czy konieczność naprawy elementów wyposażenia, w tym dorobienie kluczyków. O ile więc naturalny byłby obowiązek naprawienia przez poszkodowanego ewentualnej szkody wyrządzonej w pojeździe, o tyle nadmiernym obciążeniem byłoby obciążanie poszkodowanego karami umownymi, a więc kosztem dodatkowym przewyższającym rzeczywistą szkodę. Nie miały tu zdaniem sądu również znaczenia ewentualne prawne dywagacje na temat skuteczności takich kar i zarzutów co do nich poszkodowanego, gdyż w razie ziszczenia się przesłanek umownych do naliczenia kar, to poszkodowany musiałby wniknąć się w spory sądowe, czy pozasądowe, które oczywiście również wiążą się z kosztami. W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z wyżej powołanym art. 361 kc poszkodowany może domagać się pełnego

naprawienia szkody, tj. żądać w zamian za rzecz uszkodzoną rzeczy tożsamej jakościowo, ilościowo, kosztowo itd. Wiąże się to z obowiązkiem przywrócenie w stanie majątkowym poszkodowanego stanu jaki był przed szkodą. Tym samym pozwany zobowiązany był zapewnić poszkodowanemu, na czas uzasadnionej naprawy, pojazd na tych samych warunkach na jakich korzystałby on ze swojego samochodu, gdyby nie doznał szkody. Niewątpliwie więc gdyby poszkodowany z własnej winy uszkodził swój pojazd to musiałby co najwyżej naprawić szkodę i nie ponosiłby żadnych kosztów związanych z karami. Zmuszanie poszkodowanego do korzystania z pojazdu, z którym wiązało się zobowiązanie do potencjalnego ponoszenia dodatkowych kosztów w postaci, nie było dopuszczalne. Taka oferta pozwanego nie zastępowała adekwatnie możliwości korzystania przez poszkodowanego z jego uszkodzonego pojazdu.

Zdaniem więc sądu obawa poszkodowanego przed nałożeniem na niego kar umownych mogła być realną, rzeczywistą i uzasadnioną przyczyną odmowy skorzystania z propozycji pozwanej.

Co jednak zasadnicze propozycja najmu wystosowana przez pozwaną okazała się jedynie iluzoryczna. Skoro bowiem pozwana ostatecznie uznała za zasadny najem dopiero od 4 sierpnia 2021r. Nie sposób było uznać, że już w chwili przekazywania poszkodowanemu informacji w zakresie pojazdu zastępczego miała faktyczny zamiar pokrywania kosztów takiego najmu. Tymczasem pojazd poszkodowanego od początku – 4 lipca – nie nadawał się do ruchu, przez co poszkodowany miał pełne prawo do najmowania pojazdu zastępczego od tego czasu. Nie był zobowiązany do oczekiwania aż do 4 sierpnia (kiedy to notabene trwała warsztatowa naprawa) na zgodę pozwanej na najem.

W zakresie wysokości stawki za najem pojazdu zastępczego przeprowadzono dowód z opinii biegłego sądowego. Na tej podstawie ustalono, że zastosowana przez powoda cena była uzasadniona, albowiem dobowe stawki najmu dla pojazdu odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu wynosiły od 270-300 zł netto, a stawka powoda 250 zł mieściła się w tych granicach.

Mając powyższe na uwadze, za zasadny koszt najmu należało uznać iloczyn uzasadnionego i dochodzonego okresu najmu tj. 64 dni oraz dobowej stawki najmu zastosowanej przez powodów 250 zł netto, co daje kwotę 16000 zł netto. Mając na uwadze, że pozwany dotychczas tytułem najmu pojazdu zastępczego wypłacił kwotę 4762,67 zł, zasądzeniu podlegała kwota 11237,33 zł. Koszt podstawie i odbioru został w całości pokryty przez pozwaną.

W pozostałym więc zakresie co do kwoty 200 zł powództwo oddalono.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 kc, uwzględniając wezwanie do zapłaty oraz datę przyznania odszkodowania.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 § 1 kpc, uznając, że powód wygrał sprawę w 98%. Na poniesione przez powoda koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika 3600 – zł, opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, opłata od pozwu w kwocie 750 zł oraz koszt sporządzenie opinii 1000 zł pokryty przez zaliczkę uiszczoną przez powoda. Z czego 98% stanowiło 5259,66 zł. 2% należne z kosztów pozwanej wynosiło 72,33 zł. Dokonując wzajemnej kompensaty orzeczono jak w pkt III wyroku.

W punkcie IV wyroku na podstawie art. 13 uksc nakazano pobrać od pozwanej brakujące wydatki w sprawie w zakresie wynagrodzenia biegłego.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...)